

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

A párturalom elfajulása.

— Beavatkozás a bíraskodásba. —

Idegen invázió, ellenséges megszálló hadsereg, tatárjárás mind kisebb istencsapása volt ezen a szerencsétlen országon, mint az a túrhetetlen garázdálkodás, amit ez a mostani feketesárga rendszer véghez visz, különösen Bácsvármegyében, a Vojnitsok leigázott tartományában.

Maga a sötételemkű Bach-korszak — mely apáink életét keserítette — hasonlíthatatlanul tisztességesebb, s a jogrend és a jogszolgáltatás szempontjából ezer percenttel különb volt a mostani basáskodásnál, amely igazán vérlázító szemérmelenséggel még a bíraskodásba is beleviszi a legvadabb párturalmat; amint kitűnik az a következőkből:

Lapunk mai számának hírvonatában, hiteles adatok és szemtanúk előadása alapján, részletesen ei van mondva egy éjjeli csendháborítás és utcai botrány története, amelynek hőse egy zombori fiatal úri ember, akit a kriminálitásból ki akarnak szabadítani, mivelhogy a mungók közé tartozik és rokonságban áll az ezidő szerint még uralkodó Vojnits-családdal.

Mit tett az a fiatal ember? Éjjeli csendháborítást követett el; idegen vagyont rongált; a szabad közlekedést megakadályozta; a közönség testi épességét és életbiztonságát veszélyeztette; hivatalos helyiségben hallatlan módon garázdálkodott; hatósági személyeket hivatalos eljárásuk alkalmával durván inzultált és tetteleg bántalmazott. Tehát cselekedete egész *halmozát* képezi a *kihágásoknak* és *vétségeknek*, s azonkívül a hatóság elleni erőszak *büntettének* minden ismérvét kétségtelenül magában foglalja.

Tiszta lelkiismerettel mondhatjuk, hogy egyáltalában nem pályázunk arra, hogy a szóbanforgó fiatal embert pelengérré állítsuk, vagy súlyos büntetést idézzünk a fejére. Hiszen régi igazság, hogy: „fiatalság bolondság”, s mindnyájan emberek vagyunk, akik az életben egyszer-másszor követünk el olyan balgaságokat, amiket később magunk is megbánunk. És nagyon jól tudjuk azt is, hogy a mi tájékunkon, a megsokkottságnál fogva, némileg polgárjogot nyert a „hámból való kirúgás”, amely nem esik olyan szigorú megítélés alá, mint másutt, ahol a pallérozottabb ízlés

és a disztináltabb felfogás élesebb vonalakban állítja föl azokat a korlátokat, amelyeket még a habzó fiatal vérjogán sem szabad átlépni.

S noha a szóbanforgó eset föltétlenül túlterjeszkedik az enyhe beszámításnak legmesszebbmenő határain is; mindazonáltal nem vesztegetnénk sok szót rá és nem csinálnánk belőle nagy kázust, ha a megtorlás rendes útjára bocsátották volna. Sőt bele tudnánk törődni még abba is, ha a normális bírói fórumok, esetleg az önkívületi állapot mentségének akceptálásával, enyhe büntetéssel sujtának a tettest.

De itt nem az történt, hanem megesett az a jogszolgáltatási botrány, hogy a vétségeket és a büntetést egyszerűen ignorálták, azokat az illetékes bírói fórum elöl erőszakosan elvonták, s egy kihágási ítélettel rövidesen lezárták az eset aktáit.

Ha mindenáron ellenzékeskedni és a hatósági funkcionáriusokat támadni akarnánk, most igen kitűnő alkalmunk lenne kemény csapásokat mérni az ez ügyben eljáró rendőrfőkapitányra. Bizvást vádolhatnók őt eltussolással, jogszolgáltatási svindlivel és paklizással, s

TÁRCA.

A gyűjtőkönyv titka.

Írta: Sz. V. rendőrfogalmazó.

Ellensége vagyok minden gyűjtő szenvedélynek.

Soha sem tudtam megérteni, hogy mi különös jó és hasznos van abban, ha az ember rakásra gyűjt ostoba elhasznált bélyegeket, gyufadobozokat, szivarvégeket... s azokban gyermekes örömmel el tud gyönyörködni.

Nagy gyermekek komolykodó játéka... egy cseppet sem elmés idő meg pénzparálás: egy bizarr torzvonása ez annak az általános emberi tulajdonságnak, mely különben okosan szerezni és gyűjteni kíván... A minap azonban mégis hasznát vettem.

Behívott a főnököm.

— „Fogalmazó úr!” — szólt — fontos dolgot bízik önre.

L. miniszteri tanácsos házában tegnap furcsa dolog történt. A tanácsos este a színházba ment. A lakásba csak a nevelőnő maradt. A cselédség a konyhában foglalatzkodott. Mikor a miniszteri tanácsos haza érkezett, nagy

izgalomban találta a háznépet. Rémüldözve ujságotlák neki, hogy a kisasszonyt a szalonban megkötözve a földön fekvő találták, szája be volt tömve, arca össze-vissza karcolta.

... Az izgalomtól még beteg lány aztán elmondta, hogy este kilenc óra tájban a szalonban ült. Egy kedvenc regényében merült el.

Egyszerre csak a földszinti szoba ablakánál két sötét alak bukkant fel, üvegcsörömpölés hallatszott... s a betörők hirtelen előtte teremtek.

Kiabálni akart, de a rémülettől megakadt a hang a torkán, csak mikor megragadták, tért magához. Kétségbeesetten védekezett, de hiába! Vasmarokkal fogták s nemsokára ájultan terült el, keze összekötve, szája betömve. Mikor felébredt, sötét volt körülötte.

Sikoltozására aztán berohant a cselédség.

A miniszteri tanácsosnak első dolga volt, hogy utána nézzen holmijának. Minden érintetlen volt, csak a szalon melletti férfiszobában az íróasztal fiókja volt feltörve s onnan az az nap egyik fiókba ideiglenesen eltett három ezer korona eltűnt.

„Szeretném fogalmazó úr, ha súlyt helyezne a dologra, nem akarom, hogy épp a miniszteri tanácsos előtt blamálnánk magunkat.”

A dolog csakugyan érdekes volt így, bár

már első ízre kissé túlrómantikusnak tartottam. Miért lopták el a tanácsosnak épp három ezer koronáját? Azok a tolvajok tudták, hogy az a pénz ott van.

No de nézzük!

Elsőbben is a nevelőnőt vettem firtatás alá. Szende külsejű kis lány volt, de tudj' isten, mintha tekintetében valami sunyiság lett volna s félénkségében is több zavar, mint félzségesség rejtőzött volna.

... Hát kérem, betömték a számat zsebkendővel...

Megnéztem a zsebkendőt. Parfümiltatos, puha zsebkendő volt, monogrammal.

— Kisasszony! Ez az ön zsebkendője. Hogy jut az a betörőhöz? A leány most hirtelen elhallgatott, ijedtség tükröződött le arcán.

„— Ah igen! Azt hiszem, kivették a zsebkendőből.”

Nagyon furcsa volt!

... Egy nagy, magas ember gyűrt le, amint védekeztem, körmeivel megkarcolta az arcomat.

A rendőrorvos figyelmesen megnézte a lánynak csakugyan kissé tetovált arcát. Majd odasúgja nekem:

— Ezek a karcok gyenge, apró körmektől erednek.

könnyű lenne ezt a vádat hatalmas argumentációval támogatni.

De mi nagyon jól tudjuk, hogy maga a rendőrség és a főkapitány is letipott és leigázott áldozata annak az erkölcsstelen, cinikus, galád és vakmerő presszionak, melyet ebben az ügyben a mungó párturalom notórius képviselői kifejtettek. Nagyon jól tudjuk, hogy ezek az emberek, akiket a hatalmi gőg az elbizakodottság örjögéséig féktelenné tett; akik nemcsak hirdetik, hanem elvakultságukban talán maguk is hiszik, hogy nekik minden szabad, s ők, minden pereputyukkal együtt, a törvény fölött állanak, mert a hátuk mögött van Vojnits báró mindenható befolyása; akik nyers nyíltsággal és kihívó vakmerőséggel rátámadnak a kötelességüket teljesítő hatósági közegekre, hogy hogyan merészkednek azok „egy előkelő párt-embert és Vojnits báró rokonát“ a rendőrségre vinni; nos, nagyon jól tudjuk, hogy ezek az emberek milyen hallatlan terrorizmussal dolgoztak. És el tudjuk képzelni, hogy a férfiúi önértében vérgig sértett, hivatalos tekintélyében és méltóságában porig alázott főkapitány milyen keserű szívvel vezette a tendenciózusan irányított vizsgálatot s milyen háborgó lélekkel hozta meg a ráoktrojált eltussoló ítéletet.

Nagyon jól tudjuk azt is, hogy ha hasonló deliktumot egy közönséges polgár, vagy akár a legelőkelőbb ellenzéki férfiú követett volna el, akkor az a szerencsétlen menthetetlenül ott ülne a börtönben, aminthogy az ilyen esetben kötelessége a rendőrségnek letartóztatni és az ügyészségnek átadni a tettest.

Hát, tisztelt mungó urak, így nem

játszunk. A törvény előtti jogegyenlőséget és a jogszolgáltatást ilyen galádul megcsúfoltatni nem engedhetjük.

Meg vagyunk győződve, hogy — nyilvánosságra kerülve az eset — közbe fog itt lépni a kir. ügyész és a törvényszéki vizsgálóbíró s új és pártatlan vizsgálattal meg fogja állapítani a valódi tényállást, hogy: „fiat justitia.“

A tussolási kísérlettel tehát — hitünk szerint — inkább ártottak az urak annak, akinek használni akartak. Ami ugyanis a maga rendes útján talán sikerült volna, az az erőszakos mesterkedés útján bizonyára csütörtököt fog mondani. Mert mungó uralom alatt nyögünk ugyan, de az már ügyis rövid ideig tart és különben is nem élünk sem a karaibok, sem a kannibálok között. Kulturország vagyunk s bármilyen hatalmas legyen is Czeissel úr, meg Nikolits Gyúró, vagy akár a főispán és Vojnits báró, a *közlisztesség* és a *jogrend* mégis csak erősebb.

HIREK.

A Lallosevits-ügy. Erről a kázusról röviden már megemlékeztünk ugyan, de csak most jutottunk abba helyzetbe, hogy a sokféle szóbeszédből és fantasztikus legendákból — amelyeknek nem akartunk hitelt adni — kihamozhattuk a valóságot. Beszerzett hiteles információink szerint az eset részletei a következők: Lallosevits István, a zombori „arany ifjúság“-nak ez a temperamentumos tagja, a minap egy zajos vendéglői mulatság után, úgy hajnal felé, mikor a mulató társaság már eloszlott, széles jókedvében magával vitte a cigánybandát Kossuth Lajos-utcai lakásáig és ott ráhuzatta a kedvenc nótáit a saját ablaka alatt. Ő maga fölment az emeleten lévő lakásába és annak erkélyéről dirigálta a bandát. Ez még magában véve egyszerű csendháborítás, ami tudvalevőleg Bácsországból nem éppen

rendkívüli dolog s azért nem is szokott sem föltűnést, sem megbotránkozást kelteni. Hanem a pezsgőben rejtőző apró ördögök egyszerre bizarr eszmét adtak a jókedvű fiatal úrnak. Az az ötlete támadt ugyanis, hogy jó lenne egy kis céllövészettel tarkítani a mulatságot. Kihozta tehát a Winchester-puskáját és megparancsolta a cigányoknak, hogy célpontoknak rakják le a kalapjaikat az utca közepére. A cigányok nem mertek ellenkezni; a kalapok tehát lerakódtak és az erkélyről megindult a lövöldözés. A golyók vígan pattogtak szerte-széjjel s a kalapokon kívül a szemközti levő épületek is kaptak belőlük. Gubicza cipész-üzletének rollója, Holländer cégtáblája, az utcai villamos ívlámpa súlyos sérüléseket szenvedtek. Az utca közönsége pedig rémüldözött. Tejárás asszonyok nem mehetek, a kocsiközlekedés megakadt. A nagy riadalomra előkerült Zsigmond János nevű rendőr és a főkapitány nevében illedelmesen fölkerítte a mulatozó fiatal urat, hogy hagyja abba a muzsikáltatást és szüntesse be a lövöldözést. Ami választ erre kapott, azt a főkapitány nem tette az ablakába. A muzsika és a lövöldözés megszakítás nélkül folyt tovább. Ekkor megjelent a szintéren hat rendőr, akik elsősorban is a zenekart akarták eltávolítani. A mulatozó úr azonban lelövésével fenyegette a rendőröket. Itt már a dolog kezdett drámai fordulatot venni. Három rendőr az erkélyen álló fiatalemberre szögezte a fegyverét, aki viszont löni próbált, de a puskája csak kattogott, valószínűleg elfogyott a tölténye. A rendőrök eltávolították a cigányokat; ami azonban azt a következményt vonta maga után, hogy a fiatal úr lerohant az utcára és a kezében lévő vadászfegyverrel rátámadt a rendőrökre. Pocskai nevű rendőrt puskával fejbavagta; aki erről a sérüléséről később dr. Huber orvossal láttelelet állítottatott ki. A rendőrök erre mit tehettek egyebet, négyen megragadták támadójukat és nagy viaskodás közben bevitték a szomszédságban lévő kapitányi hivatalba. Itt aztán hallatlan jelenetek következtek. A düh paroxizmusában lévő fiatal gaviér összezúzta a hivatal ablakait és az időközben odahívott főkapitányt is inzultálta. Csakhamar ott termett a fiatal úr édesapja, aki szintén a legnagyobb vehemenciával rátámadt a rendőrségre és a főkapitányra, dühösen hangoztatván, hogy honnét veszi magának a vakmerőséget a rendőrség arra, hogy bevisz egy „előkelő párttagot és Vojnits báró rokonát?“ Ezért ők elcsapatják a főkapitányt! Odaérkezett Czeissel Lajos József ügyvéd és Nikolics György is, akik erősen kontráztak a felbőszült apának. A fiatalembert aztán zárt kocsiban a lakására vitték. Ezzel a vígan indult, de tragikussá lett mulatság befejeződött. A következő napokon aztán teljes erővel működésbe jött a tussoló apparátus, a protekció és a presszió s a dolog vége az lett, hogy kihágásért 350 korona pénzbüntetésre ítélték a fiatal Lallosevitet. De az esetnek ez a konzekvenciája és az ahhoz fűződő közérdekű dolgok már más lapra tartoznak, azért azokkal vezércikkünkben foglalkozunk.

Az alispán marad. Híre járt az utóbbi és mi is megemlékeztünk róla, hogy Michailovits Kornél alispán megváltoztatta lemondására vonatkozó elhatározását, helyesebben mondva, ellentállott az utból való eltávolítását célzó machinációknak. Mint jól tájékozott helyről értesülünk, az erről szóló hírek teljesen megfelelnek a valóságnak, mert az alispán csakugyan *visszaronta lemondását* és ezt az elhatározását egy öt oldalra terjedő beadványban részletesen megindokolta. Az indokolást ebben a pillanatban még nem ismerjük ugyan, de okunk

Tisztában voltam most már az egészszél.
— Kisasszony, — rivalltam rá a lányra — tudja-e, ki lopta el a háromezer koronát?! Nos hát, én megmondom.

— Ön a tolvaj, aki itt egy nagyszerű komédiát űz.

Fakósárga lett erre a nevelőnő arca, de felülkerekedett a dac.

— Uram! — rikácsolta — ne éljen vissza egy védtelen lány helyzetével, s ne sértgesse, ha az elégtételt nem tud venni.

— Fentartom és egyenesen ön ellen irányítom most a vizsgálatot! — feleltem. Kisasszony, lesz szíves a házkutatásnál szintén résztvenni.

Kimentünk a miniszteri tanácsos házába, ahol kissé furcsán néztek rám, mikor a szegény agyonsajnált lányt, mint delikvenst kezeltem.

Megkezdődött a házkutatás nagy munkája. A nevelőnő szobáját ugyancsak felforgattuk, detektívjeim semmit sem hagytak bántatlanul... mindhiába, semmi... semmi!

A nevelőnő diadalmasan mosolygott.

Már bosszusan tovább akartam menni. Ez a bevezetés ugyan nem sikerült.

Egyszerre szemem egy, az asztalra hanyagul odadobott képeslevelezőlap gyűjtőkönyvön akadt meg. Kedvetlenül a kezembe

vettem, mialatt az embereim még buzgón keresgéltek.

— Ez is gyűjt?!

Szinte dühösen felcsaptam. Még a lapok is elrándultak. De mi ez?!

Valami kék csücske kilátszott az egyik képeslevelezőlap alól.

Tovább húztam... majd kihúztam.

Egy százas bankjegy volt. S most sorra a képeslevelezőlapok alól előkerült a háromezer korona.

Lőn hát nagy elámulás.

— Kisasszony! — fordultam a tolvajleányzóhoz — engedje meg, hogy most ne vicceljek, hanem éljek a helyzetemmel. Ön le van tartóztatva!

A nevelőnőcske be is vallotta később, hogy az egész rablási komédiát ő maga scenirozta, ő törte be az ablakot, össze-vissza karcolta magát, a száját betömte, kezeit összekötözte... természetesen jóval előbb eltüntetve a háromezer koronát.

Azt hiszem, lemondott aztán a képeslevelezőlapok gyűjtéséről, legalább az anizsokok — „béleléséről.“

Az a nyolc-tíz hónap a hüvösön alaposan elvehette a kedvét attól.

van reményleni, hogy nem marad az a véka alatt. Aligha csalódunk, ha ennek az indoklásnak érdekességet tulajdonítunk. — A dolog fontossága egyelőre abban van, hogy a lemondás visszavonása következtében halomra dőlnek a vármegyei tisztikarban tervezett változásokra vonatkozó kombinációk, s a mungó pártvezetőség ismét törheti a fejét, hogy a kegyencek és udvaroncok elhelyezését miképpen csinálja meg? Hallottunk hírt holmi közigazgatási bíróságról, de ebben a részben még további értesítéseket várunk.

A budapesti választójogi nagygyűlés.

A július 30-án, vasárnap Budapesten tartott választójogi nagygyűlés — melyről lapunk múlt számában már megemlékeztünk — fényesen sikerült; nemcsak azért, mert óriási néptömeg vett azon részt, hanem főképpen azért, mivel — dacára a szorgos munkaidőnek és a gyilkos hőségnek — a vidéki városok nagy számban képviseltették ott magukat és még nagyobb volt azoknak a városoknak száma, amelyek táviratilag csatlakoztak a hozott határozathoz; s így túlzás nélkül megállapíthatjuk, hogy ennek a nagyszabású demonstrációnak — mely a parlamenti ellenzék akcióját egész teljességében a magáévá tette — országos jellege volt. A nagygyűlés rendezésében a függetlenségi pártokon, az országos választójogi szövetségen és a szociáldemokrata párton kívül számos testület és társadalmi szervezet is résztvett. A hozott határozat erélyesen visszautasítja a katonai követeléseket, viszont követeli az általános, egyenlő és titkos választójogot s melegen üdvözi az országházban folytatott obstrukciót. A fényes siker, úgy látszik, idegessé tette a kormányt és közegeit, mert a gyűlés után a rendőrség dühösen rátámadt a védtelen népre és véresre verte az ártatlan asszonyokat és az utcákon kíváncsiskodó gyermekeket is. E miatt hétfőn Lovász Márton, a magyarkanizsai lelkes képviselője a Házban kérdőre vonta Khuent, aki azzal védekezett, hogy a nép bántalmazta a rendőröket. Szegény ártatlanok, ők dolgoznak karddal és a pusztakézű nép bántalmazza őket!

A városfejlesztési és beruházási tervet jóváhagyása. Mint értesülünk, a városfejlesztési és beruházási tervre vonatkozó közgyűlési határozatot, nevezetesen pedig annak azt a legfontosabb részét, hogy a határozatban részletezett alkotások költségeinek fedezése céljából 3 millió 600 ezer koronás kölcsönt vesz föl a város, *a belügyminiszter elvileg már jóváhagyta*; csupán azt kötötte ki, — ami a dolog természetéből önként következik — hogy a kölcsön realizálására vonatkozó konkrét határozat, a törlesztési tervvel együtt, annak idejében szintén fölterjesztendő lesz; továbbá, hogy az egyes alkotásokra vonatkozó tervek és költségvetések szintén kormányhatósági jóváhagyás alá lesznek fölterjesztendők és hogy a kölcsön, kamat kímélés szempontjából, successive, az építkezés előhaladásához képest, lesz fölvehető. Nem hagyta jóvá azonban a miniszter a határozatnak azt a részét, mely a beruházásokra külön 15 százalékos pótdó kivetését mondja ki, mivel a pótdó alapjául szolgáló állami adó változásoknak van kitéve, a százalék tehát előre meg nem állapítható; különben is, a szükséglethez képest, évről-évre célszerű a pótdó megállapítása; amiben igaza is van a miniszternek. Részünkről úgy véljük tehát, hogy a városfejlesztési és beruházási tervet legbuzgóbb apostolai is meg lehetnek elégedve a váratlanul gyorsan megérkezett miniszteri határozattal, mert az a célba vett

alkotások akadálytalan keresztülvitelét már is biztosítja. Ezekután a 20-as bizottság lelkiismeretes buzgóságától függenek a további fejlemények és mi nem is kételkedünk a sikerben, ha a 20-as bizottság gondosan őrökdi azon, hogy a polgármester bele ne kontárkodhasson a dolgok menetébe.

A magyarkanizsai tűzoltóság Turinban.

A jónévű magyarkanizsai tűzoltóság a Turinban rendezendő tűzoltói világversenyre aug. 15-én indul el. Magyarkanizsa egyedül fogja képviselni hazánkat ezen a világversenyen s így már nemzeti szempontból is melegen óhajtunk, hogy a derék magyarkanizsaiak dicsőséget arassanak a nagy mérkőzésben.

Aranymisés apátplébános.

Meszner István bezdáni apátplébános augusztus 1-én ünnepelte áldozásának ötvenéves fordulóját, mely alkalommal számos vendéglelkész és a híveknek nagy száma vett részt: a délelőtt 10 órakor tartott istentiszteleten.

Adomány az Erzsébet-szoborra.

Mint halljuk, a 23-ik gyalogezred tisztikara Budapestről 50 koronát küldött a Zomborban felállítandó Erzsébet-szobor alapja javára.

Kabaré Bezdánban.

A bezdáni ifjúság folyó évi július 30-án sikerült kabaré előadást tartott, melyben közreműködtek: legifj. Vojnits István, ifj. Jámber Béla, Kelsch János, Klein Jenő, ifj. Samarjai Béla és ifj. Czirfusz János.

A nagybecskereki közigazgatási tanfolyam 1911—12-iki tanévére a felvétel Nagybecskereken augusztus 26—31. napjai között történik meg.

Jutalmazás.

A hivatalos lap közlése szerint Fodor Mihály zombori pénzügyigazgató a VI-ik fizetési osztályba lépett elő. Koszterszitz József p. ü. titkár pedig a pénzügyi tanácsosi címet és jelleget kapta.

Vízbe fult.

Pálincás N. bezdáni lecsapoló társaság gépészenek három és fél éves fiacskája a telep mellett lévő vízmedencébe csúszott. Mire észrevették, a kis gyermek vízbe fult.

Beiratások a zentai főgimnáziumba.

A zentai áll. s. közs. főgimnáziumban a tanulók szabályszerű beiratkozása folyó évi szeptember 1., 2. és 4. napján történik délelőtt 9 órától 12-ig. Mivel az I. osztály párhuzamos, helybeliek és vidékiek egyaránt felvétetnek minden korlátozás nélkül. Díjak: 6 kor. a nyugdíjalapra, 54 kor. tandíj, mely (18 koronával) 3 részletben is fizethető, 1 kor. ifj. könyvtári díj, 1 kor. a kirándulási alapra. Jó magaviseletű s jeles, vagy jó előmenetelű szegény tanulók a tandíj fizetés alól egészben vagy részben fel is menthetők.

Vidéki levelezés.

A Balaton-Tripolszky-párt bukása Obecsen.

Hallatlan, hogy egy hatalmas párt, amelynek élén a vármegye egyik exponense: a főszolgabíró áll, elnököstül, vezérestül, vezérkarával, legénységével együtt, az utolsó szál emberéig egy csapásra megsemmisüljön és teljesen lekerüljön a közszereplés színteréről. Pedig az obecsei Balaton-Tripolszky-párttal, Vojnits báró sakkfiguráival és aszpik derekú alakjaival, ez a csúfság esett meg múlt vasárnap az obecsei autonóm r. kath. hitközség és kegyuraság időközi alakulásakor. Balaton és Tripolszky kibuktak az elnökségekből, embe-reik pedig egytől-egyig kibuktak a 20 tagú egyháztanácsból s a 20 tagú iskolaszékből. Lepottyantak Balatonék, mint a kopasz veréb az ereszlől és pártjuk felvette a néhai nevet.

Ezelőtt mintegy 15 évvel ragadta kezébe a párt a vezéri lobogót Obecsen minden téren, a városnál ép úgy, mint az egyháznál. Tagadhatatlan tény, hogy éveken keresztül derekasan megállta a helyét s őszintén és igazán szólva, sok üdvös dolgot létesített. De az utóbbi idő-

ben egyszerre megváltozott s mintha csak a rossz szellem szállta volna meg, egyik nagyobb baklövést követi el a másik után.

Az odiózus és itt ismeretlen *párberszedés* behozatalának kimondása, a *hitvallásos iskolák* megszüntetése, a *hitfelekezeti segélyek megvonása*, az *apácák kitésekelése*, mind ennek a pártnak a műve és bűne. Legutóbb pedig hatalmi túltengésében, göggyében és basahajlamaiban már annyira vetemedett, hogy a *szabadságszobor eltávolításával* nem átalott vakmerően neki rúgtatni az emberek szívének, durva kézzel belemarkolászni a legnemesebb érzelmekbe és 14.000 helybeli katolikus magyart arcul csapni.

No hát ez már több volt a soknál. A lelkes magyar lakosság teljesen megelégette az attentátumokat s felháborodva kiáltotta nekik: „*eddig és ne tovább!*“

Az egyház és honszeretet lángja nem arra való, hogy kávé pörköljön rajta, avagy levest melegítsenek vele, hanem, hogy a szívek jégkergét meglazítsa és felolvaszja; azok keménységét megpuhítsa s lobogjon rendületlenül az egyházért és hazáért. De arra is való, hogy ha kell, hát törjön ki s végezze a tisztítás és a bomlasztó anyagok megemésztésének üdvös munkáját. Nohát ez történt Obecsen is.

A 2 plébánia lelkes hívei összefogtak s gyors egymásutánban csak úgy méregették a halálos csapásokat a Balaton-Tripolszky-pártra. A minapában a kegyúri választásokon, most pedig az alakuláson adták meg neki a kegyelendőfést.

Fúdtuk, hogy az uralkodó párt a kath. hitközségnél síkos lejtőre jutott s lestük annak puffanását és rettentő zuhanását. De, hogy oly csúfos bukás és teljes megsemmisülés érje, a minőben részesült, még pedig szédületes gyorsasággal: arra, igazán, legvérmesebb reményeink mellett sem voltunk elkészülve.

Az egyházközségnél teljesen levitéztek. A városnál még úgy, a hogy tartják a pozíciójukat, van még egy kis numerikus többségük, mert az előjáróság, az akaratnélküli Fejblóntó Bálintok eme tömege a főbíró révén velők van; azonkívül megnyergelték a szerb képviselők legnagyobb részét is, a legintelligensebbeket: a protót, dr. Vlachovitsot, dr. Beleszlijint azonban nem sikerült nekik.

Az őszi községi választások s az új virilisták azonban majd megmondják, hogy kié, vagy kiké az Eris almája?

Az egyházközség új elnöke lett: kislalusi és gombosfalvi *dr. Gombos Dezső* nagybirtokos, városi és megyei képviselő, az ellenzéknek lelkes vezére, az egyháznak és a hazának hű fia s a szabadságszobor lánglelkű védelmezője. Őt követi a két plébánoson kívül 20—20 egyháztanácsos és iskolaszéki tag, valamennyi új ember, az egyházért és hazáért azonban hön dobogó régi szívvel. Az egyháztanácsosok között van a derék dr. Kovatsich Kálmán tb. főszolgabíró is, főnöke azonban onnan is kibukott.

Tanulság mindezekből, hogy: becsüld az egyházat, mint anyádat, hön szeresd a hazát és ne bántsd a magyart!

Zombor város üzleti tájékoztatója.

A városi parkban levő vendéglő állandóan nyitva. Nyári multságokra ingyen kerti helyiség és világítás. — Tisztelettel **Varga Ferenc**, vendéglős.

A volt Stebler-fele sörcsarnokban (Zrinyi-utca) kitűnő villásreggeli, pénteken kecsége és kevert halból halászlé, állandóan friss csapolt sör kapható. — A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradtam tisztelettel **Blazsanik György** vendéglős.

Báits Vitomir úri és női divatüzlete az „Arany Nap“-hoz. — Legjobb gyártmányú és minőségű úri és női fehérneműek, eső- és napernyők, zsebkendők, harisnyák, bőrkeztyűk, mellfűzők legolcsóbban csak nálam kaphatók. Bármily kötésű selyem nyakkendők 1 kor. 1

Boros hordók és kádár munkák állandóan raktáron. — E szakmába vágó munkák elfogadtnak **Federer András** kádármesternél, Zombor, Zsinagóga-utca 2. szám. 1

Bogdan I. hentes mester Zombor, Zrinyi-u. 9. — Ajánlja kitünően pácolt füstölt sonkáit (utánzott kassai) a legjutányosabb árban, valamint nyári szalámit 2-20 fillérért klg.-ként. 2

Gräber Mihály özvegye géperőre berendezett asztalos műhelye, Zombor, Deák Ferenc-körút 8. sz. — Elvállal minden e szakmába vágó munkát. Készárúk az árúcsarnokban megtekinthetők. 1

Ij. Stempel Samu kőfaragó Zombor. — Ajánlja nagyválasztékú sírkőraktárát, továbbá mindennemű kő- és márványmunkáit. 1

-IGAZSÁG- Pataj Sándor republikánus lapja, Zombor. — Előfizetési ára egész évre 2 kor. 5

Maurer Dénes Apatini Sörház vendéglős. Minden vásár-, ünnep- és csütörtöki napokon a legjobb Bak-fekete sör, más napokon jó Hungaria sör, kitünő és változatos villásreggeli kapható. Teljes tisztelettel **Maurer Dénes** vendéglős. 7

Nagy bútoreladás! Olcsó! Jó! Tartós! özv. **Adler Adolfné** bútorkereskedése, asztalos és kárpitos műhelye, Zomborban, Kossuth Lajos-utca (Takarékpénztár mellett). — Nagy vásztek háló-, ebédlő-, nappali és úriszoba berendezésekben. Részletfizetésre is. 1

Nagy raktár elsőrendű zongorák és pianóknak Raab Károly hangszerkészítőnél, Zombor, Zrinyi-és Orgona-utcában. — Legolcsóbb zongorakölcsön intézet. Javítások és hangolások elfogadtnak. 2

SZUPPEK GYULA ÜVEGUDVAR ZOMBOR. Üveg, porcellán, lámpa, tükör és tábla-üveg gyári raktár. — E szakmában legjelentékenyebb bevásárlási forrás. 1

SISKOVITS féle üzletben Bercsényi-út 3. sz. **zombori juhtúró** állandóan nagyban és kicsinyben, ugyanott kitünő **borok** zárt palackokban kaphatók. 5

Tallós Gyula úri angol szabó, Zombor, Galamb-utca 6. szám. Ajánlja a legjobb hazai és angol szövet raktárát; továbbá elvállal férfi ruhák készítését gyors és ízléses kivitelben, a legolcsóbb árak mellett. 6

Ugry István keramikus, első alföldi kályha és agyagárú gyára, Zombor, Bezdáni ut 30. Mintaraktár: Erzsébet-tér 4. sz. (Szemes ház.) Készít elsőrendű chamotte agyagból minden stílusú és színű kályhákat stb. — Átrakások és javítások jótállással elfogadtnak. 4

HIRDETÉSEK.

Házeladás!

A Bercsényi-úton levő 3. számú ház, mely 5-6 szobából és mellékhelyiségekből áll, szabad kézből eladó.

Bővebb értesítéssel szolgálunk ugyanott.

107

3-1

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonkénti elérhető jövedelem 300-600 K.

Hecht Bankház Részv.-Társ.
BUDAPEST, Ferencziek tere 6.
89-80

HUNGARIA-FÜRDŐ ZOMBOR.

GŐZFÜRDŐ:

Uraknak: naponta reggel 5-től d. u. 1-ig, szombaton egész nap.

Hölgyeknek: hétfőn, szerdán, pénteken mindig d. u. fél 2-től 6-ig.

Kitünő masször és elsőrendű tyukszemvágó a fürdőben.

A kádfürdőket hölgyek és urak minden nap — vasárnap délután kivételével — használhatják. 49-23

A meleg vízmedence naponta kétszer kimosva és állandóan friss víz.

ÉRTESÍTÉS!

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy Délmagyarországban a legnagyobb szabású, modern

JÉGGYÁRUNKAT

üzembe helyeztük

és a n. é. közönség rendelkezésére áll. Jégmegrendeléseket — levelező-lapon is — elfogadunk és a legkisebb mennyiséget is házhoz szállítjuk.

Zombor, 1911. évi július hó 16-án.

Tisztelettel

„UNIÓ“ JÉGGYÁR.

106-2

Kollár József

könyvkereskedésében, könyvnyomdájában és könyvkötészetében **tanoncok fizetéssel**

azonnal felvétetnek.

Eladó vegyes-kereskedés!

Verseny nélküli, nagy forgalmú vegyes-kereskedés egy nagyobb községben megyénkben szabad kézből **azonnal eladó** igen kedvező feltételek mellett.

Biztosíték mellett készpénzben a vételárnak csak egy negyed része fizetendő le.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Bózsity M.

bank- és bizományi üzlet, ZOMBOR.

103-6-4

Eladó üzlet dohánytőzsdével!

Zomborban, a legforgalmasabb helyen, közel a vasútállomáshoz egy **üzlet dohánytőzsdével** igen kedvező feltételek mellett **azonnal eladó.**

Bővebb felvilágosítással szolgál

Bózsity M.

bank- és bizományi üzlet, ZOMBOR.

304-6-4